

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára :					A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez ; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz küldendők.	
Egy negyedévre	2 kor.	Egészévre	8 kor.		Hirdetések, valamint nyílttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.	
Fél évre	4 .	Egyes szám ára . . .	20 fl.			

A szocializmus.

Eltűnt ifjúságunk, szerelmes álmok, tiszta ö-römek, izzó lobogások virágos sirja, május elseje, mese szoljon rólad. Mese, melyet nem hallottunk soha, de éreztünk mindnyájan, egyszer. Gyöngy-virágok ezüst csengetyűje, tulipánok, vad liliumok harangozása, tavaszi szellőnek ébresztő fuvalma, pacsirta szó, csalogánydal hirdeti erdőnek, me-zőnek, hogy itt van az esztendő legszebb ünnep-napja, a természet megifjuhodásának, újjászületé-sének évről-évre beköszöntő husvétja: május elseje.

Fecske csicsérgés tölti be a kék levegőt, s az itt telelt madarak hangja is mintha vigabb lenne.

Aranyos jó kedvvel ébred a nap s pazarul ontja a brilliánt minden színében tündöklő tű-zsziporkáit.

S mikor a komor sziklák homlokára oda rep-ül égő csókja, elpirul belé, mint valami szerel-mes kis leány s tovább fut halmon, völgyeken a májusi hajnal rózsapirja.

Május elseje a természet ünnepe.

Az évről-évre meg-megújuló éltető erő dia-dalának nagy napja ez. Mintha harsonát zengené-nek a virágtölcsérek trombitái: diadal, diadal! mienk ez nap, mienk a jövő! Nincs a természet a tél örök rabigájába verve, megjön a felszaba-dulás dicsőséges reggele. Üdvözlégy zöld május első ragyogó hajnala

De hallga! a költészetnek, az ábrándozásnak, a természet ébredő bájainak szentelt napon valami ritmikus zaj morajlik messziről. Még nem hallom

egész tisztán, már is beledobban a szívem. A vi-lág szabadság ébresztő riadója ez: a Marseillese, az elnyomatás keserveit érző lelkek legszentebb s örök szép zsoltára.

Május elseje a felszabadulás reményének ünnepe.

Az évről-évre megújuló, éltető erő diadalá-nak nagy napja ez. Mintha harsonát zengené-nek a proletárok trombitái, felzavarják nyugalma-mat az Europa nagy városaiban csoportosan tüntető szocialisták diadal üvöltése! mienk ez a nap és mienk a jövő.

Nincs az emberiség a szolgaság örök rabi-gájába verve, megjön a földszabadulás dicsőséges reggele. Üdvözlégy vörös május első ragyogó hajnala.

Elfeledem az ifjúság ábrándjait, a ragyogó női szemeket s nem látom a dicső természet örök szépségeit, mert megborzosgat az emberi nyomor elgondolása; a fázó tagok didergése s az éhes gyomor korgása. Akarom hogy a bennem fölha-talmazott potenciális energia érvényesüljön s hogy végzett munkám emberhez méltó létezésemet biz-tosítsa. A szocializmus elfoglalta magának május elsejét jelezni akarván, hogy a leányzó nem halt meg csak aluszik, s miként a természet erői fel-költik álmukból a szunyadó életet, úgy fog új életre kelni az emberiség a szocializmus által.

És ez az eszme egyre terjed, egyre nagyobb tért hódít magának, de megdöbbenő, hogy hamis proféták útján hamis, kárhuzatos irányban halad; abban az alakban az eltorzított, lényegéből eredeti tisztaságából kivetkőztetett kiadásban, miként a szocialista munkások demagogjai habzó ajakkal,

gyűlöletre szító hangon hirdetik. Embert ember-társa ellen izgatnak, a szegényt a gazdag megtá-madására, kifosztására, sőt meggyilkolására ös-ztökélik, füstös csapszékerek dologtalan, romlott lelkű, ismert alakjai; leplezetlenül hirdetik a társadalom teljes felforgatását, a vagyoni felosztását, az urak és hatalmasak kiirtását.

A szocial-demokratizmus hazája Olaszország, honnan a közeli szomszédság révén átszármazott a francia Dauphinébe és a savoyai hegyek közé, majd szanaszét az egész világon. Ma már a fran-czia, belga és német törvényhozásban szépszámu képviselők vannak; az utolsó választáson nálunk is több jelöltet állítottak fel, de kezdetleges ipa-runknál fogva, munkásaink között az eszme még nem ébredt meg a tettekig.

A törvényhozások vezéremberei között szá-mosan vannak lelkes, agilis emberek, kik tanaik diadalában fanatikus hittel biznak s tolluk erejével, szavuk tagadhatatlan varázsával óriási táborot gyűj-tenek maguk köré, mely tábor kész érettük minden perczen a tűzbe is belemenni. De e férfiak nem azokat a kárhuzatos eszméket hirdetik, melyek Europa alsobb társadalmának millióit, hazánk mun-kás népét és az alföldi földműveseket infecziálták lélekben és gondolkodásban; ők az eszményi szo-cializmusnak, a magaslatos célokat szolgáló, ne-mes irányzatokat és törekvéseket követő társadalmi újításoknak fáradhatatlan apostolai.

A szocializmus a társadalmi megújulás. A szocializmus a romlott társadalmi viszonyok megszüntetését tűzi ki feladatául.

Szocialistának lenni annyit tesz, hogy leg-főbb törekvésünk legyen: az életben több méltá-

„PETROZSÉNY ÉS VIDÉKE” TÁRCZÁJA.

Ébred a föld . . .

Ébred a föld — nagy börtön ablakán
Beárad már a hajnali fény . . .
Testetlenül az avar tetején.
Ki látja meg őket? Ott futamodnak,
Mint a megriadt patkánysereg —
Börtöne nyílik az élő-halottnak.
Májusi hajnal, köszöntelek!

Ujong az élet, fű-fa feléled,
Dalt füttyűrészget a madárfők;
Égnek a rózsák, a százszoros szépek,
Ott reszket rajtuk a hajnali csók.
Nem riad hang, mely mély, kesergő,
Nászt ül az élet a mindenség felett —
Sejtelmesen zúg az erdő, az erdő.
Májusi hajnal, köszöntelek!

Nem kérdelem én, hogy mikor is gyúlt-é
Ez a vérpiros hajnali fény!?
A mi a múlté, legyen a múlté,
Most csak a máról énekelek én.
Nem nézek én most messzire, távol;
Elvirult bárha sok kikelet —
Dalt énekelek a máról, a máról.
Májusi hajnal, köszöntelek!

Vajjon oh, május, végre te hozzád
Föl emelkedik az emberiség?
Mégérti, miért égnek a rózsák?
Mégérti, miért fénylik az ég?
Mégérti-e, hogy napvirradattal
Új élet rebben szárnyra veled?
Régen sovárgott májusi hajnal,
Májusi hajnal, köszöntelek!

Talán te vagy az, a melyre várnak
Ezredek óta százazerek?
A melytől messze futnak az árnyak.
Mint a megriadt patkánysereg . . .
Mikor a népek börtönén keresztül
Átragyog majd a szép kikelet
S támadó napnak bibora rezdül —
Májusi hajnal, köszöntelek!

Büszke menetben törnek a népek
Utalan-uton előre mind —
Láng színű rózsák, százszor is szépek
Virulnak most már újra megint.
Nem riad hang, mely méla kesergő —
Nászt ül az élet a mindenség felett;
Megindul az erdő, az erdő . . .
Májusi hajnal, köszöntelek!

Oly szép lenne . . .

Oly szép lenne most meghalni,
A szép tavasz kezdetével . . .
Langyon szellő suttagása
Kismadárkak énekével . . .

P. J.

Kiraknátok koporsómat
Ibolya és rezedával . . .
Koszorút is tennétek rá,
Liliommal, violával.

Oly jó lenne most meghalni,
A tavasznak kezdetével . . .
Fölszállana Istenemhez,
Lelkem az új ébredéssel . . .
Ott pihennék szép csendesen,
Szomorú fűz lombja alatt
Sok virággal, örök zölddel,
Körülvennék sirhantomat.

—*—

K. J.-né.

Doktor Lepke.

A párizsi világkiállítás alkalmával annyi malheur ért, hogy se szeri — se száma; nem is csoda, hisz a havasok lakója, nehezen találja bele magát egy olyan nagy világ város zür-zavarába, különösen ha minden ragyogó szempár úgy hat reá mint a lepkére a gyertya lángja. De olvasóim nem fogják elítélni az ifjúkor bohóságát, azért elmondok a sok közül egy szomorú ese-tet, hogy intó példának szolgáljon mindenkinek.

Azt hinné az ember, hogy Párizsban, kénye-kedve szerint kószálhat, annélkül, hogy, azt valaki észre venné, s még is ép azon időben, mikor a földkerekség minden népe összesereglett a nagy zsibvásárra, akár merre mentem lépten-nyomon ösmerősökbe botlottam. Egy al-konyattájon midőn a párizsi diner-jét emészti, egy lámpa-oszlopnak vetvén hátomat, bámultam a Hotel de ville

nyosságot és nagyobb testvériességet teremteni meg; megvalósítani azt az álmot, melyet lelkünk a társadalmi igazságról álmodott, ezéül tűzni ki, hogy embertársaink jólétéhez a lehető legnagyobb összeget nyújtjuk.

Szociálistának lenni annyit tesz, hogy erős lélekkel tűrjük a végzet által felidézett csapásokat, melyekre az ember már születésekor kárhóztatva van, de teljes erőnkől törekedünk annak csökkentésére; kíséreljük meggyógyítani azon bajokat, melyekkel el van halmozva a kicsiny, az alázatos, a kitagadott.

Szociálistának lenni annyit tesz, hogy hajoljunk rá a szerencsétlenre azért, hogy megvigasztaljuk, boruljunk rá a sebesültekre azért, hogy sebeiket bekötözzessük s gondoskodásunkkal erőt öntsünk beléjük; közeledünk a sirokhöz azért, hogy letöröljük könyveiket, az éhezőkhez pedig azért, hogy kenyert adjunk nekik.

Szóval, szociálistának lenni annyit tesz, hogy szívünket az emberek iránti szeretet, szánakozás és könyörület hassa át.

Valódi második evangélium. Egész világra szóló, minden nemzetet felölelő; az egész emberi nem állapotának, helyzetének megjavítására törekszik.

Ez képezi alapját a jövőbeni kor társadalmi újjászervezésének; ez képezi kiinduló pontját a népek jólétének, szellemi emelkedésének, erkölcsi szeplőtelenységének; ez lesz a forrása mindennemű jónak, ha keresztülvitelében az egyes népek faji jellege, sajátos gondolkodása nyilatkozik meg és hazafias érzése lobog fel!

Én erősen hiszem, hogy a szocializmus olyan, mint maga a Krisztusi eszme, melyet két ezer év előtt hirdetett az emberiségnek. Krisztus volt első és legnagyobb szocialistája a világnak, ki minden népek egymásiránti szeretetét hirdette, a szeretetet, mondván: „Fiaskáim szeressétek egymást,” s ha e szeretetnek nemzeti tartalma van, ha a nemzet ügyével mindenben kapcsolatos, ha a nemzeti eszmével egy mederben halad s ebből a talajból meríti erejét és arra építi a maga jogait, akkor annak jövője bizonyos!

A szocializmus nem csak a munkások politikai hite, hanem mindnyájunk erős törekvése.

Forgalmi viszonyok.

Most kaptuk az aradi kereskedelmi és iparkamara jelentését a kerületéhez tartozó vármegyék és Arad város forgalmi viszonyairól az 1904. évben.

Ennek az esztendőnek nincs története — mondja a jelentés. A tavaszi és nyári szárazság csaknem felére redukálta növénytermelésünket s a kitudja milyen káros hatást gyakorol egy állattenyésztő országban, ha nincs takarmány; az könnyen tisztában lehet azzal, miféle bélyeget nyomott a tavalyi aszály az 1904-ik évre és a mezőgazdaság válságai miként éreztették következményeiket az ismert kölesön hatás révén a többi közgazdasági élet-funkciókra.

Mikor nálunk rossz a termés, meddő esztendeje van az iparnak.

Pedig bizonyos, hogy a nemzet anyagi erejének fejlesztése és gyarapítása legtermészetesebb előfeltétele egy állam hatalmas voltának és ha ezen fejlesztés és gyarapítás nemcsak ideiglenesen, hanem évekre kiterjedőleg szünetel, lehetetlen, hogy ne vezessen az állam hatalmi súlyának meggyengítésére; a természet mostohaságai mellett ebben találjuk a helyzet sivárságát.

A jelentés bőven tárgyalja a növény és állatországai cikkekkel való kereskedést és mindenütt kimutatja a hanyatlást és annak okait. Nem kedvezőbb ez állapot a kereskedelem egyéb ágainál sem.

Az ipar szempontjából is megtartotta a lefolyt év az előző évek válságos helyzetét, sőt még rosszabbodott is.

A bányászati rovatból minket legkivált a kőszén érdekel.

„A hunyadmegyei szénbányászat, a kerület legjelentékenyebb bányáipara, a mult esztendőben nagy tevékenység mellett fejlődött. Tevékeny munka folyt mind a két Zsil völgyében Petrillától egész Urikányig. A létező bányavállalatok mindenike arra törekedett, hogy fokozza termelését. E törekvésében sarkalta az élénk kereslet, mit a kemény tél idézett elő. Legnagyobb arányu munkát a Sálgótarjáni Kőszénbánya Részvénytársulat telepein fejtették ki. Nemcsak a már régebben művelés alatt volt bányákat aknázták, de a pár évvel ezelőtt nyitott Farkasvölgyi bányát is, mely Vulkán község határában fekszik s kitűnő minőségű szenet ad, művelték nagy intenzivitással és egészítették ki annak felszerelését jelentékeny befektetésekkel.” A termelési viszonyokat az elért eredményeket és hasznát valamint a jövőre szóló munkákat a társulat 37-ik közgyűlése alkalmával lapunk 10-ik számában részletesen közöltük, azért most mellőzzük.

Az iparkamara e jelentése, sok tanulságot tartalmaz, azért ajánljuk kereskedőink és iparosaink figyelmébe, hogy azt alaposan tanulmányozzák.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Május elseje. Rég letűnt az éjjeli zenék korszaka, midőn a szerelmes ifjú imádotja ablaka alatt epedve kérde néha tán borízú hangon: „Szőke gyermek, kékszemű kökényfa, Drága gyöngyöm mit csinálsz te most?” Május elseje azonban még mindig az éjjeli zenék szünete. Minden uccán felveri az éjszaka csendjét a zenészek májusi köszöntője. Kora hajnalban már talpon van az egész fiatalság. Itt-ott még május fák is pompáznak a házak előtt, mint a tavaszi ünnep diadal árboceai, felcírázva tarka virággal, piros keszkenőkkel színes pántlikával s kik a zöldbe vonulnak elábrándozva énekelik:

Akkor szép az erdő mikor zöld,
Mikor a vad galamb benne költ.
Olyan a vadgalamb mint a lány
Fáj a szíve a párja után.”

Habár kissé hűvös is még az időjárás, de azért elég szépen fog beköszönni május elseje s remélhetőleg nem fogja megzavarni az eddig naponta megeredő esőzés a szabadba kirándulók örömet. Kettős ünnep van hétfőn, levén a görög hiten levőknek Husvét másodnapja.

— Buzaszentelés. Máskor báránnyelők az azurkék levegő égen. Kis pacsipta ujongó dala a tavaszi szélben rengő vetések fölött. Harangkongás a faluska templomának bádogos tornyában. Áhitatos mély csend a végtelen síkságon... Áldásos munkáját végzi a teremtető alkotó természet. És a kis templom ajtajából megindul a menet. A piros, kék, zöld zászlók minden lépésnél meglebbenek, élénk színfoltokat vetve a zsupfödelű ház-sorok közé. — A tömjénfüst illata összevegyül a kakukkfű balzsamos szagával és bugáz zsolozsma száll Isten felé. A menet lassu kigyózással kiér a falu elé. A miseruhás pap a bársonyos buzatáblára lép, s mialatt hívei a föld porába leborulnak, imát mond, tömjént hint, áldást rebeg, hogy dúd aratása legyen a szegény magyar népnek... Szent Márk evangélista könyörögi érettünk! Ez évben Márk evangélista napja már Husvét harmadnapján e hó 25-én volt s még mindig hideg van ország-szerte mint máskor február elején. Nemcsak itt nálunk, hanem Losonc, Selmeczbánya, Kolozsvár s más helyeken is havazott, s a hőmérő 0 C° alá esett. Azért a buzaszentelést megfogják tartani még pedig, hogy a népet munkájától el ne vonják, a rá következő vasárnapon, tehát e hó 30-án Petrozsényben 9 órakor a római. kath. hívek kedvező idő esetén zászlók alatt Gróf Toldalagi Samu plebános vezetés mellett körmenettel kivonulnak a Kálváriára. Visszatérve a templomba Pál Dénes tart szent beszédet a hitről, melynek végétével Gróf Toldalagi Samu ünnepélyes misét celebrál.

Az uccán járó-kelők kíváncsian fognak megállani. Némelyek leveszik kalapjukat, talán keresztet is vetnek.

keményeit, valaki a hátamra üt s ösmerős hangon jó estét kíván; Dr. Lepke barátom volt Budapestről, kinek családjával sok kellemes napot töltöttem a Quarneron. Bucsuzni jöttem barátom, még az esteli vonattal haza kell utaznom mondá ő — fogadd el tőlem ez állandó jegyet a képkiallításba s minél gyakrabban használd, okosabb dolgot cselekszel minthogy itt az eget bámulod.

Kora reggel — már mint tíz órák — neki is indultam a kiállításnak, hogy barátom kívánságának eleget tegyek, de biz itt is ott is eltátoztam a számát, mert hát nagyon sok szép nő van ám Páriszban.

Az előcsarnokban egy kis sántikáló emberke lépett elém — mint később megtudtam a társulat titkára — és rekedt, szintelen hangon, igen udvariasan a belépti jegyet kérte. Figyelmesen elolvasta és udvarias meghajlással adta vissza.

— Monsieur le docteur, veuillez entrer!

Beléptem a terembe és szemeim csakhamar ráta-padtak egy élő csoportképre, mely egy anyából és leányából állott.

Egy darabig mint egy megigézve álltam helyemen s a bájos lányra bámultam.

De bámulatom nagyobbra nőtt, mikor beszédükből néhány magyar szó ütötte meg füleimet. Közelebb mentem s halgatóztam. Valóban, anya és leány magyarul beszélgettek.

— Mama, nézd csak, hogy rám bámul ott az a hosszú!

— Micsoda? kérdé az anya tölcseért csinálva kezéből a fülehez mert mint azonnal észre vettem, kissé süket volt.

— Rám bámul! kiáltotta a leány a mama fülebe.

Ez elővette szemüvegét és tetőtől talpig figyelmesen végig vizsgált.

Én ott álltam s úgy magam elé meredtem mintha egy szót sem értenék magyarul.

— Ki az? kérdé végre az öreg asszony.

— Hogy tudjam én azt? replikázott a leány oldalt reám banzsalitva.

— Micsoda?

— Nem ismerem.

— Hát akkor mért mereszti úgy rád a szemét?

— Talán tetszem neki! — adta a leány válaszul.

Nem tagadom, hogy igaza volt. E közben az öreg még egyszer rám nézett, azután az íróasztalhoz ment, a hol a sánta titkár ült s tisztán hallottam, hogy azt kérde tőle, ki vagyok én?

— Un médecin! hangzott a válasz.

— Quel est son nom?

A kérdező egy kissé gondolkodott, azután vállat vont; úgy látszik, a „Lepke” név kissé nehéz volt a nyelvének.

— De quel pays est-il? tudakozódott tovább az öreg.

A titkár apró, fényes macskaszemeit felém fordította s minthogy úgy látta, hogy hosszú és sovány vagyok s oly merev, mintha nyársat nyeltem volna, azt hitte hogy angol áll előtte s gyanúját közölte az öreg asszonynyal. Ez visszatért a leányához.

— Tóni, az egy orvos és angol! suttozta titokzatosan.

— Én szeretem az angolokat, azok gazdag emberek! mondá Tóni elgondolkozva.

— Micsoda?

— Gazdag emberek?

— Kicsodák?

— Az angolok.

Önkénytelen türes zsebeimbe nyultam és adósságaimat kezdetem összehámlálni. E közben az anya és leány egyik képtől a másikhoz bolygott és én mint az árnyékuk egyre követtem őket. Tóni olyan volt előttem, mint egy csinos festmény, melyről nem tudom levenni a szememet.

— Mama, még egyre nézeget!

— Mit csinál?

— Nézeget!

— Talán meg akar ismerkedni veled!

— Talán.

— Hát mért nem szólít meg?

— Valószínűleg fel!

— Kezd el te!

— Szívesen, de tud-e francziául?

Az öreg megint feltette szemüvegét mintha konstataálni akarná, hogy tudok-e francziául. Ez úgy feszélyezett, hogy összeszorítottam az ajkaimat.

— Próbáld meg francziául! határozza végül a mama

— Jó, jó... de most mama, fordulj meg!

— Micsoda?

— Fordulj meg!

Az öreg, aki úgy tetszik, már megszokta az efféle manővereket, lassan a terem szögletébe eszogott, ahol egy mithológiai kép előtt meg állt.

Szívem csak úgy kalimpált a mellemben. E közben Tóni egy oldalmozdulatot tett és mindegyre közeledett hozzám. Végre megállapodott egy Prometheus kép előtt, szép arcozóját ráemelve; ezzel köztem és a kép közt állt.

Sokan nem is sejtik, hogy az áhitatos nép honnan jön, hová megy, mit akar. Petrozsény járdáiból nem sarjad kalászhhozó bársonyos buzavetése. Petrozsény népe nem látja azt az aggodó pillantást a mit a földmivelő vet a tornyosuló felegek, a fenyegető villámok felé. Pedig a Zsilvölgy iparosnépének is csak úgy int a könnyebb megélhetés lehetősége, ha azokon a buzatáblákon fárdatan alácsüngő kalászokat perzsel majd a júniusi nap-sugár, ha sűrűn áll egymás mellett a sok kereszt. Azért ha megszólal a ministránsfü csengetyűje, ha felhangzik a zsolozsma, ha a pap felmutatja a szentséget boruljatok térdre a járdaszélen és rebegjétek áhitattal: Szent Márk evangélista könyörögj érettünk!

— **Hangverseny.** 1905. április hó 30-án (vasárnap) Petrozsényben a Wagner-szálló nagytermében a gimnáziumi szertárak felszereléseinek gyarapítására tartandó hangverseny lesz, melynek műsora a következő: 1. Nyitány, a büvös vadászból, Weber M. Károlytól. Előadja a bányatársulati zenekar. 2. Honvágy, Kobelt F.-től. 3. Spanyol szerenád, Paschinger J.-től. 14. czerterán előadják Weber Jánosné vezetése mellett: Andreics Gizuska, Dániel Stefánia, David Dezsőné, Esztergályos Ágostonné, Horváth Julia (Szentpályiné). Kubata Ludmilla, Mille Adél, Palencsár Klára, Pokorny Irén, Pokorny Janka, Roth Eugenia, Schulek Márta, Wagner Szidonia, Weber Elli. 4. „Viszhang” ábránd énekhangra zene és fuvola kísérettel, Köhler Ernőttől. Előadják: Rozehna Ida és Rozehna János, 5. Adante, Büchler Ferdinándtól, 6. Esti dal, Brech R.-től gondorka négyes. Előadják: Andreics Jenő, Ott Mátyás. Schierl József, Schindler József. 7. Részlet a „Parasztbecsület” cz. operából, Mascagni Pétertől. Előadja a bányatársulati zenekar. Belépti-díjak: Személyjegy 2 korona, családjegy 3 korona. Jegyek előre válthatók Pick Samu ur utoda üzletében. A hangverseny kezdete fél 8 órakor. Hangverseny után táncz. Az igen érdekesnek és élvezetesnek ígérkező hangversenyre az érdeklődő nagyérdemű közönséget a gimn. bizottság ez uton is meghívja.

— **Jubileum.** Az urikány-zsilvölgyi magyar közsébbánya r.-t. tisztviselőinek kaszinója megalakulásának 10-ik évfordulója alkalmából, folyó évi május hó 6-án saját helyiségeiben hangversenynyel s társasvacsorával egybekötött ünnepélyt rendez. Dél előtt diszközgyűlés lesz. Este fél 8 órakor hangverseny, melynek műsora: 1. Nyitány. Játssza: a helybeli bányazenekar. 2. Ábránd. Flotow-tól. Előadja zongorán: Schwemhammer Olga k. a. és hegedűn Kekel József ur. 3. Népdal egyveleg 4 szőlőbány, éneklí az alkalmi dalkör. 4. Adagio, Mozart-tól. Cello solo, zongora kísérettel előadják: Krajcsik István és Zentel József urak. 5. Magyar nyelv, Abrányi Emil-től. Szavalja: Toth E. Janka k. a. 6. Eredeti magyar népdalok, éneklí: az alkalmi dalkör. 7. Bethooven 2-ik Symphoniája, játssza: a bányazenekar. Hangverseny után társas vacsora.

A várakozás egy kinos percze mult el.

Végre fölkiáltott lelkesülten: „superbe! superbe!” és — mintha a kép reflexét keresné — háttal fordulva egyre közeledett felém. Még egy pillanat — és a sarkával lábamra hágott. — Hangosan felkiáltottam. Tóni kecsesen odalt ugrott.

— Ah, pardon monsieur! kiáltotta oly édes hangon, mint a milyen édes a nádméz.

Most már tudtam, „francoziál” mint bátoritnak fel valakit. Tóni hosszabb ideig nézett rám, mintha várná, nem kezd-e szétlapított tyukszemem alkalutából társalgást vele. De mikor látta, hogy milyen kétségbeesett pofával állok ott, visszatért anyjához.

— Nos, mi újság? kérdé az öreg.

— Piha! mondá Tóni megvető kézmozdulattal, ez valami ostoba birka lehet!

Az öreg mintha nem értené egészen:

A titkár azt hiszi, hogy angol...

— De a mellett nagy számár! kiáltá a leány türelmetlenül.

Az anya szemüvegével megint végigvizsgált, de aztán belemerült a képek szemléletébe. Én egyre szem előtt tartottam őket. Mikor fájdalom elmult, ismét közeledtem hozzájuk és a mint lehetett, még feltűnőbb fixiroztam őket. Ez a tolakodás, úgy látszik, jó benyomást gyakorolt a leányra.

— Mama! Nézd csak milyen ostobán báméskodik reánk.

— Hogy báméskodik?

— Ostobán.

(Folyt. köv.)

— **A tudományos felolvasásokra** is rá kerül a sor nem sokára. Már hónapok óta van tervezve, de mindig közbe jött valami akadály, a mely miatt el kellett halasztani. Felhívjuk a felolvasásokra a közönség figyelmét mert a tárgyul vett egyes fétélek szakférfiak által a tudomány mai állásának megfelelően fognak tárgyalatni a gymnasium helyiségében.

— **Koncert.** Kneisel A. hires hegedűművész május 3-án a Wagner-szállóban hangversenyt rendez.

— **A sport club** már két hete, hogy megtartotta alakuló közgyűlését s kiküldte a bizottságot, hogy alapszabályokat dolgozzon ki. E bizottság gyorsabban végzőzhetné dolgát, nehogy a lelkesedés lohadtával az törtenjék a mi a számtalan többi egyesületünkkel, hogy megalakulnak s helyben hagyott alapszabályainkat iratárba helyezvén többé rá sem gondolunk. Ez egyesületre nagy szükség van épen nálunk, hol annyi ember van, ki egész napát íróasztal mellett görnyedve tölti, valóságos jótétemény, ha van egy hely hol testedző szórakozással tölti teli a munkából fennmaradt szabad idejét.

— **Öngyilkosság.** Bene János 33 éves, ev. ref. válásu csendőrmester, a szurdoki szorosban, f. hó 26-án reggel szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Brassóból, azonnal megjelent egy hadbíró, kinek jelenlétében felbonczolták. Megvizsgálták a hivatalt és mindent a legnagyobb rendben találtak. Tehát sem hivatali hanyagság sem rendetlen pénzügyi viszonyok nem kergettek a halálba, s úgy tág tere nyílik a találgatásoknak. Vannak kik boldogtalan szerelemből eredetnek mondják.

— **Az átjáró.** Ez a mi vasuti átjárónk, valóságos tengeri kigyóvá nőtte ki magát. A napokban is kedve szottyan egy pár kocsinak s eszeveszetten rohant az átjárón, neki a járdának. Széttörte a karfákat s a gyalogjáró köveit kimozdította helyökből. Nem a kárrol szólnak a mit okozott, mert hisz azt a vasut helyre állítja; de hát az illetékes hatóságok oly nagyon bíznak az isteni gondviselésben, hogy még mindig nem látják be, egy felüljáró építésének szükségességét? Azt várják míg nehány ember kiöntött vére és élete árán lesznek figyelmeztetve a szükséges óvintézkedések megtételére?

— **Gyilkosság.** F. hó 17-én reggel 2 és 3 óra között Ranz Franz tökrészeg állapotban jött ki egy rossz hírű házából s véletlenül szembe találkozott Zacharie Ábrahámmal régi haragosával, ki a kezében levő bottal úgy fejbe kollintotta, hogy menten összeesett. Véresen és eszméletlenül szállították lakására. Koponya-repedés és aggyérömlés következtében Husvét első napján meghalt Ranz, — alias Csiki Ferencz. Az ügyesség és vizsgáló bíró a helyszínére kiszállván a vizsgálat bebizonyítnak vette, hogy Csiki Ferencz az ütések következtében halt meg, s megtámadóját Zacharie Ábrahámot a dévai törvényszék börtönébe szállították.

— **Kiss szerencséje nagy!** A nagy. kir. osztály-sorsjáték keddi befejező húzásán a 600,000 koronás jutalmat és az 5000 koronás főnyereményt a 82621 számú 4/4-ben eladott sorsjeggyel ismét a hírneves KISS KÁROLY és TÁRSA bankháza Budapest, VII., Erzsébet-körút 19. szerencsés vevői nyerték, hol immár harmadszor nyertek meg a 600,000 koronás jutalom-nyereményt.

— **Egy millióimás életpályája.** Egy diszlakomán, melyet egy előkelő fővárosi nagykereskedő tiszteltetére adtak abból az alkalomból, hogy udvari szállító lett, az ünneplmek élete folyása a jelenlévőkre mély benyomást gyakorolt. Mint szegény fiatal gyerkőcz került Budapestre s itt egy nagykereskedő cégnél szolgai állást nyert el. Kitaró szorgalma és feltétlen megbízhatósága folytán olyannyira megnyerte főnöke bizalmát, hogy ez beíratta egy kereskedelmi esti tanfolyamra, melyet kitűnő eredménnyel fejezett be. A tanfolyámot így kereskedelmi alkalmazott lett. Miután azonban nagyon mérsékelt jövedelmében részesült még így is, egy osztálysorsjegyet vásárolt, melylyel hosszabb ideig játszott, míg végre a szerencse kedvezett neki és egy főnyereményhez jutott. Egy forgalmas utcán üzletet nyitott és törekvő munkaságát siker koronázta itt is. Üzlete virágzott és ezenkívül a polgártársak bizalmát és tiszteltetését is kivívta magának olyannyira, hogy az iparkamarába és a városhoz is beválasztották bizottsági tagnak. „Látják, tisztelt uraim — fejezte be az udvari szállító elbeszélését — ami vagyok és amivel bírok, azt a szerencsés Török bankháznak köszönhetem. Mert ennek szerencséje nélkül talán még ma is csak függő viszonyban levő alkalmazott volnék és nem egy önálló kereskedő.”

NYILTTÉR.

Miután lakásomat állandóan Temesvárra tettem át „Isten hozzád” nélkül azon jó ismerőseinktől időn át életem legszebb részét töltöttem, nem távozhatom. Személyesen nem tehettem mindenkinek tiszteletemet s ezért fogadják e helyén bucsuzásomat és kiváló köszönetemet úgy jóbarátaim mint jó ismerőseim a velem szemben eddig tanusított szíves jóindulatukért.

Megkülönböztetett tisztelettel

Weisz Samu és neje.

Felelős szerkesztő: Nagy Miklós.

Kiadótulajdonos: Figuli Antal.

Szám: 4213/905.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hátszegi kir. jbiróság mint tkvi hatóság Dr. Rosenberg Ignác ügyvéd által képviselt Petrozsényi takarékpénztár végrehajtatónak Udrea Juon (ku — Mihajásza Todora) és Udrea Juon végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében Török Mór petrozsényi lakos utóajánlata folytán közhírré teszi, hogy a végrehajtatónak 800 kor. s jár. és a csatlakozóknak kimondott Kokola Demeternek 102 kor. s jár., Albeszk Juonnának 38 kor. s jár., Mátyeszk Florának 29 kor. 60 fillér s jár. s Mátyeszk Katalinnak 85 kor. 60 fill. s jár iránti követeléseik kielégítése végett Udrea Juon (ku Mihajásza Todora) és ismeretlen helyen lévő Udrea Juon végrehajtást szenvedőknek a dévai kir. törvényszék, a puji kir. jbiróság területéhez tartozó Zs.-V.-Vulkan községi 168. szjtjvkben A + 1—4—7 rsz. a. felvett ingatlanokból 1/10-ed részjutalékukat rendszámunkénti részletekben az egyidejűleg kiboocsájtott árverési feltételekben részletezett összesen 1904 kor. kikiáltási árban az 1905. június hó 30-án d. e. 10 órakor Zs.-V.-Vulkan község előjárósága házánál megtartandó nyilvános árverésen elfogja adadni azzal, hogy a vételár az utóajánlatot tevő által ígért és pedig az A + 1. rsz. a. felvett ingatlanból fentírt jutalékra nézve 260 koronánál, az A + 4. rsz. a. felvett ingatlanból jutalékra 260 koronánál az 5. rsz. a. felvett ingatlanból jutalékra nézve 370 koronánál, A 6 rsz. a. felvett ingatlanból jutalékra 340 koronánál és A 7. rsz. a. felvett ingatlan jutalékra 230 koronánál kisebb nem lehet, és amennyiben ezen áraknál magasabb ígértet nem tétetnek, az ingatlanok az utóajánlatot tevő által ígért vételárban általa megvettnek fognak kimondatni, még ha az árverésen meg nem jelenék is.

Árverelni szándékozók tartóznak utóajánlatot tevő kivételével bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10% készpénzben, vagy a kormány által óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban, a melynek névértéke 2/3 részig fogadtatik el, csupán a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes bírói letétbe helyezését tanusító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételár felerészét az árverés napjától számított 30 nap alatt, a másik felerészt ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, az árverés napjától járó 5% kamataival együtt a hátszegi kir. adóhivatal, miut letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A mennyiben az ingatlanokat nem az utóajánlatot tevő veszi meg, az általa előlegezett összeg pedig ha az árverési vevő ezen költségeket is befizette, — részére vissza utaltatik.

A mennyiben az árverésen az utóajánlatot tevő és kivüle mások is vesznek ingatlanokat az árverés költségek az általuk megvett ingatlanok vételárának arányában viselik. A mennyiben az utóajánlat folytán kitűzött árverésen az ingatlanok az utóajánlatot tevő által ígért vételárnál magasabb áron adatának el, az árverési vevőnek az elért többlet erejeig költségei vissza utaltatnak.

Az elrendelt árverés feltételei a hivatalos órák alatt a tkkvi hatóságnál ugyszintén Zs.-V.-Vulkan község előjáróságánál, vagy a bírói kiküldöttnél megtekinthetők. Az elrendelt árverés a fent irt tjkvvekben feljegyeztetik.

A kir. jbiróság, tkkvi hatósága.

Hátszeg, 1905. április hó 17-én.

Tulván, s. k.
kir. albró.

Egy végzett zongora tanító nő órákat ad házban és házon kívül is, jutányos árak mellett.

Bövebbet Schierl Józsefné-nél, Prága II.

Adler fényirda

Petrozsényben

(fő-utca Ullmann-féle ház.)

A helybeli és vidéke nagyérdemű közönség b. tudomására hozom, hogy fényirdámat megnyitottam, s állandóan nyitva fogom tartani.

Szíves pártfogást kér

Adler Arthur
fényképész.

